

Johann Wolfgang von Goethe,
Grenzen der Menschheit

Wenn der uralte
Heilige Vater
Mit gelassener Hand
Aus rollenden Wolken
Segnende Blitze
Über die Erde sät,
Küss' ich den letzten
Saum seines Kleides,
Kindliche Schauer
Treu in der Brust.

Denn mit Göttern
soll sich nicht messen
Irgendein Mensch!
Hebt er sich aufwärts
Und berührt
Mit dem Scheitel die Sterne,
Nirgends haften dann
Die unsichern Sohlen,
Und mit ihm spielen
Wolken und Winde.

Steht er mit festen,
Markigen Knochen
Auf der wohlgegründeten
Dauernden Erde;
Reicht er nicht auf,
Nur mit der Eiche
Oder der Rebe
Sich zu vergleichen.

Was unterscheidet
Götter von Menschen?
Dass viele Wellen
Vor jenen wandeln,
Ein ewiger Strom:
Uns hebt die Welle,
Verschlingt die Welle,
Und wir versinken.

Johann Wolfgang von Goethe,
Grenzen der Menschheit
tradukita de Alexander Taussig

Se la praega
Sankta la patro
Trankvilamane
El nuboj rulsonaj
Sendas fulbenojn
Super la teron,
Mi de l'vestajo
Lia la randon
Kisas timeme,
Lin konfidante.

Ĉar kun la dioj
Sin ne komparu
Homa estaj'
Tušas la stelojn
Tiam nenie
Plandoj malcertaj
Povas sin kroĉi
Kaj kun li ludas
Nuboj kaj ventoj.

Se li kun ostoj
Firmaj, fortikaj
Staras sur tero
Daŭre fondita,
Li ne kapablas
Eĉ sin kompari
Nek kun la kverko
Nek kun la vito.

Kio distingas
Diojn de l'homoj?
Ke antaŭ tiuj
Migras ondaro,
Eterna torrent':
Nin ondo levas,
Gi nin englutas,
Ni alfundigas.

...

...

Ein kleiner Ring
 Begrenzt unser Leben.
 Und viele Geschlechter
 Reihen sich dauernd
 An ihres Daseins
 Unendliche Kette.

Rondo malvasta
 Vivon limigas
 Nian kaj multaj
 Generacioj
 Daŭre viciĝas
 Al ĉeno senfina
 De la ekzisto.

*Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22).*

Arg-493-960 (2009-08-17 12:42:26)

*Traduko de la Germana poemo “Grenzen der Menschheit” de JOHANN WOLFGANG VON GOETHE (*1749-08-28 – †1832-03-22) en Esperanton de ALEXANDER TAUSIG (*1865-08-24).*

Arg-493-962 (2009-08-17 16:05:33)

Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en tiu versio - kompare al al traduko de A. Taussig, la trian kaj la lastan linion de la unua strofo.